

NOTAT

Dato: 26. maj 2010
Kontor: Visum, Udsendelser
og Humanitære Sager
J.nr.: 09/03363
Sagsbeh.: BSP
Fil-navn: IU 55, 4. kv. 2009

Om meddelelse af opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, nu § 9 c, stk. 2, (udsendelsehindrede), i 4. kvartal 2009.

Ved besvarelsen den 19. november 1996 af spørgsmål nr. 55 af 31. oktober 1996 fra Folketingets Retsudvalg tilkendegav Indenrigsministeriet, at ministeriet fra den 1. januar 1997 ville fremsende kvartalsvise oversigter til Folketingets Retsudvalg (nu Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik), (Alm. Del – bilag 121), over antallet af meddelte midlertidige opholdstilladelser efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4 (nu § 9 c, stk. 2), til asylansøgere, som har fået afslag på asyl, men ikke kan udsendes af landet på grund af udsendelsehindringer.

4. kvartal 2009.

Udlændingetjeneste har den 18. januar 2010 oplyst over for Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, at der i 4. kvartal 2009, i perioden 1. oktober 2009 – 31. december 2009, ifølge træk fra Udlændingeregistret er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens tidligere gældende § 9, stk. 2, nr. 4, nu udlændingelovens § 9 c, stk. 2 i fem sager; en person fra Syrien, en statsløs palæstinenser, en person fra Bangladesh, en person fra Vietnam og en person fra Aserbajdsjan.

Sagsgennemgang:

Det kan om *personen fra Syrien* oplyses, at han indrejste i Danmark den 8. maj 2003, hvor han indgav ansøgning om asyl. Flygtningenævnet meddelte den 20. oktober 2004 ansøger endeligt afslag på asyl.

Rigspolitiet har oplyst, at ansøger fra den 2. november 2002 og frem til den 2. juli 2007 ikke ønskede at medvirke til sin udsendelse. Rigspolitiet har via den danske ambassade i Damaskus adskillige gange forsøgt at opnå verifikation af ansøgers identitet samt at søge om indrejsetilladelse til ham.

I forbindelse med en samtale med Rigspolitiet den 13. september 2006 indleverede ansøger kopi af en arrestordre dateret den 29. april 2003 fra efterretningstjenesten i Qamesheli til ef-

terretningstjenesten i Damaskus. Det fremgik heraf, at ansøger var eftersøgt, idet han var til fare for landets sikkerhed, og havde sat sig op imod staten.

Rigspolitiet forsøgte den 14. september 2006 på ny at få bekræftet ansøgers identitet via ambassaden i Damaskus. Den 3. oktober 2006 oplyste ambassaden i Damaskus, at man ikke kunne løse sagen via de kanaler, som var tilgængelige for ambassaden.

Den 27. juni 2007 anmodede Rigspolitiet ambassaden i Damaskus om med bistand fra en lokal advokat at foretage en undersøgelse af ansøgers identitet.

Den 2. juli 2007 tilkendegav ansøger, at han nu ønskede at medvirke til at udrejse. Han underskrev i den forbindelse erklæring om medvirken. Der fremkom herefter løbende nye oplysninger fra ansøger til sagen, som har medvirket til at fastslå hans identitet.

Den 7. marts 2008 meddelte Udlændingesservice ansøger afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, idet han ikke havde medvirket i 18 måneder. Afgørelsen blev den 28. september 2009 stadfæstet af ministeriet.

Den 8. juli 2008 oplyste ambassaden i Damaskus, at man nu havde afsluttet sine undersøgelser i forhold til ansøgers identitet samt muligheden for at indrejse. Det blev i den forbindelse oplyst, at ansøger var registreret i en bestemt landsby, og at han ikke var syrisk statsborger, men tilhørte den kurdiske befolkningsgruppe i Syrien. På dette grundlag blev det af indenrigspolitiske årsager frarådet at kontakte de syriske myndigheder med disse nye oplysninger for at opnå indrejse.

Den 19. november 2008 oplyste ansøger, at han ønskede at udrejse til Syrien, og at han i den forbindelse ville forsøge at kontakte sin bror med henblik på at få et syrisk identitetskort. Ansøger underskrev samme dag erklæring om medvirken til udrejse. Den 27. november 2008 oplyste ambassaden imidlertid, at det kunne være farligt at prøve at skaffe identitetspapirer via ansøgers bror. Det blev i øvrigt oplyst, at den syriske efterretningstjeneste havde instrueret forskellige indenrigsmyndigheder i landet om ikke at reagere på udenlandske ambassaders henvendelser vedrørende kurdere.

Den 7. april 2009 oplyste ansøger, at hans bror ikke kunne skaffe identitetspapirer, og at ansøger ikke kunne gøre mere for at opnå indrejse i Syrien. Han underskrev ved samme lejlighed en erklæring om medvirken til udsendelse.

Ansøger har opholdt sig i Danmark siden maj 2003 og har ifølge Rigspolitiet reelt medvirket til udsendelse siden juli 2007. Under henvisning til, at ansøger havde medvirket til udsendelse i mere end 18 måneder, samt at Rigspolitiet anså mulighederne for at udsende ansøger til Syrien for udtømte, blev ansøger den 28. oktober 2009 meddelt opholdstilladelse som udsendeshindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2.

Det kan om *den statsløse palæstinenser* oplyses, at han indrejste i Danmark den 12. september 2004, hvor han indgav ansøgning om asyl. Flygtningenævnet meddelte den 10. fe-

bruar 2006 ansøger endeligt afslag på asyl. Af Flygtningenævnets afgørelse fremgik det, at ansøger kunne udsendes til Libyen, Jordan og Gaza/Vestbredden.

Rigspolitiet har undersøgt muligheden for at skaffe ansøger et nyt palæstinensisk pas, eller på anden måde at skaffe ham indrejse i Gaza, hvilket han var indforstået med. Ansøger medbragte et palæstinensisk pas ved indreisen i Danmark, som var udstedt i Gaza, og gyldigt til den 22. juni 2001. Det fremgår af Rigspolitiets rapport af den 24. oktober 2007, at det ikke har været muligt at fremskaffe et nyt palæstinensisk pas til ansøger, da han ikke var i besiddelse af et palæstinensisk ID-nummer, hvilket var en nødvendighed for at opnå indrejse.

Ansøger og hans hustru blev den 7. oktober 2007 ledsaget til Jordan efter at have opnået indrejsetilladelse. Forud for udsendelsen underskrev ansøger erklæring om medvirken til udsendelse af Danmark. Ansøger blev imidlertid nægtet indrejse i Jordan på trods af en gyldig indrejsetilladelse, og blev derfor ledsaget tilbage til Danmark. Hans hustru blev tilladt indrejse i Jordan den 8. oktober 2007.

Rigspolitiet har efterfølgende flere gange forsøgt via den danske ambassade i Amman at få en begrundelse for afvisningen af ansøger samt at opnå en ny indrejsetilladelse. Ambassaden har vejledt om muligheden for, at ansøgers hustru kunne søge om indrejsetilladelse til sin mand. Ansøger oplyste i den forbindelse, at hustruen ønskede skilsmisse, og at det derfor var tvivlsomt, om hun ville søge om indrejsetilladelse til ham.

Ved skrivelse af 19. maj 2008 oplyste den danske ambassade i Amman, at det jordanske indenrigsministerium ved skrivelse af samme dag havde oplyst, at ministeriet ikke så sig i stand til at besvare anmodningen om indrejsetilladelse. Den danske ambassade oplyste desuden ved telefonisk henvendelse den 29. september 2008, at de for deres vedkommende anså sagen for afsluttet.

Den 14. oktober 2008 medbragte ansøger ved en afhøring hos Rigspolitiet en original skilsmisseerklæring fra de jordanske myndigheder.

Den 16. september 2009 mødte ansøger uanmeldt hos Rigspolitiet, hvorefter han blev orienteret om, at udsendelsesbestræbelserne til Libyen, Jordan og Gaza/Vestbredden var udtømte.

Ansøger har opholdt sig i Danmark siden september 2004 og har ifølge Rigspolitiet reelt medvirket til udsendelse siden den 2. oktober 2007. Under henvisning til, at ansøger havde medvirket til udsendelse i mere end 18 måneder, samt at Rigspolitiet anså mulighederne for at udsende ansøger til Libyen, Jordan og Gaza/Vestbredden for udtømte, blev ansøger den 9. december 2009 meddelt opholdstilladelse som udsendelseshindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2.

Det kan om *personen fra Bangladesh* oplyses, at han indrejste i Danmark den 15. marts 2003, og søgte asyl. Flygtningenævnet meddelte den 3. februar 2006 ansøger endeligt afslag på asyl under henvisning til, at man ikke kunne lægge ansøgers dokumentation for at være rohingya fra Burma til grund. Nævnet besluttede således, at den pågældende kunne

udsendes tvangsmæssigt til Bangladesh. Ansøger blev endvidere meddelt afslag på genoptagelse af asylsagen den 31. december 2007.

Den 18. marts 2004 blev ansøger meddelt afslag på humanitær opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 b, stk. 1.

Den 12. december 2006 blev ansøger meddelt afslag på familiesammenføring.

Rigspolitiet har forelagt sagen for Udlændingesservice den 13. august 2007, den 23. februar 2009 og den 8. juni 2009.

Ansøger har underskrevet erklæring om medvirken den 13. februar 2006, den 27. juli 2007, den 13. maj 2008, og i februar og maj måned 2009.

Den 12. december 2007 blev ansøger fremstillet for en delegation fra den bangladeshiske ambassade i Stockholm. Delegationen meddelte, at ansøger godt kunne være fra Burma selv om de talte bangla med ham, da han havde været lang tid i en flygtningelejr i Bangladesh. De kunne dog ikke identificere ansøger på det foreliggende grundlag, hvorfor yderligere undersøgelser måtte foretages.

Ansøger blev den 13. november 2007 meddelt afslag på opholdstilladelse som udsendelseshindret i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 2.

Den 4. februar 2008 anmodede Rigspolitiet den danske ambassade i Bangladesh om bistand til at søge sagen fremmet hos myndighederne, og fulgte herefter løbende op på sagen.

Den 15. januar 2009 oplyste den danske ambassade i Bangladesh, at myndighederne ikke kunne verificere ansøgers identitet og anmodede om yderligere oplysninger. Det fremgår af sagen, at den danske ambassade i Dhaka forgæves har rettet henvendelse til Udenrigsministeriet og Indenrigsministeriet i Bangladesh om tilbagetagelse af den pågældende.

Den 23. februar 2009 anmodede Rigspolitiet om rettens kendelse til at foretage ransagning af ansøgers lokaler i Center Kongelunden. Det fremgik af anmodningen, at ansøger ikke reelt medvirkede til sin udsendelse. Den 1. april 2009 foretog Rigspolitiet ransagning af ansøgers lejlighed, men fandt ikke noget, der kunne bidrage til verificering af ansøgers identitet.

Den 15. oktober 2009 anmodede Udlændingesservice Rigspolitiet om en udtalelse vedrørende det faktum, at de i forelæggelse af 4. juni 2009 oplyste, at ansøger reelt medvirkede til sin udsendelse, mens det af anmodning om retskendelse af 2. marts 2009 fremgik, at ansøger ikke reelt medvirkede.

Den 2. november 2009 svarede Rigspolitiet, at de henholdt sig til skrivelse af 4. juni 2009, og således var af den opfattelse, at ansøger reelt havde medvirket under hele sagsforløbet.

Udlændingesservice har ud fra sagens samlede oplysninger vurderet, at den pågældende har medvirket ved udsendelsesbestræbelserne. Der er herved lagt vægt på, at den pågældende den 13. februar 2006, 27. juli 2007, 13. maj 2008, 16. februar 2009 og 28. maj 2009 underskrev erklæring om medvirken, at han har udfyldt ansøgningskema vedrørende udstedelse af rejsedokument til Bangladesh's ambassade i Stockholm, at han gennem hele sagen har erklæret sig villig til at møde op på ambassaden, og at han den 12. december 2007 har deltaget i et møde hos Rigspolitiet med en delegation fra ambassaden i Stockholm.

Ansøger har opholdt sig i Danmark siden marts 2003. Under henvisning til, at ansøger havde medvirket til udsendelse i mere end 18 måneder, samt at Rigspolitiet anså mulighederne for at udsende ansøger til Bangladesh for udtømte, blev ansøger den 30. november 2009 meddelt opholdstilladelse som udsendelseshindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2.

Det kan om *personen fra Vietnam* oplyses, at hun indrejste i Danmark den 6. august 2004 og indgav ansøgning om asyl. Den 21. januar 2005 meddelte Udlændingesservice ansøger afslag på ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7. Ansøgningen blev behandlet som åbenbart grundløs jf. udlændingelovens § 53 b, stk. 1.

Den 1. februar 2005 underskrev ansøger en erklæring om medvirken til udsendelse, men oplyste i samme forbindelse, at hun ikke var i besiddelse af nogen rejselegitimation og ikke havde mulighed for at fremskaffe en sådan.

Den 16. marts 2005 blev ansøger fremstillet på den vietnamesiske ambassade i Danmark med henblik på at få udstedt rejselegitimation. Efter anmodning fra den vietnamesiske ambassade rettede Rigspolitiet endvidere henvendelse til den danske ambassade i Hanoi den samme dato, og bad om assistance til udstedelse af rejselegitimation.

Den 31. maj 2005 oplyste den danske ambassade i Hanoi, at det ikke var muligt at identificere ansøger ud fra de oplysninger, som var blevet givet.

Den 29. november 2005 blev ansøger igen fremstillet på den vietnamesiske ambassade i Danmark, hvor hun fastholdt, at de oplysninger hun tidligere havde givet var korrekte. Hun oplyste i den forbindelse, at hendes samlever ville tage til Vietnam – bl.a. for at forsøge at skaffe hende rejselegitimation.

Den 27. december 2005 oplyste ansøger, at hendes samlever ikke havde haft mulighed for at fremskaffe rejselegitimation under sin rejse. Hun oplyste imidlertid en adresse i Vietnam, hvor hun havde fået udstedt ID-kort samt taget fingeraftryk, og erklærede sig villig til at blive fremstillet på den vietnamesiske grænse for at opnå den nødvendige indrejsetilladelse.

Den 6. februar 2006, den 21. juni 2006 samt den 21. august 2006 rettede Rigspolitiet henvendelse til den danske ambassade i Hanoi med henblik på at få identificeret ansøger, men dette lykkedes ikke.

Fra den 21. november 2006 og til den 19. november 2008 havde ansøger processuelt ophold i Danmark under behandlingen af en ansøgning om familiesammenføring. Den 23. ok-

tober 2007 meddelte Udlændingesservice afslag på denne ansøgning, og den 19. november 2008 meddelte Integrationsministeriet afslag på genoptagelse af ansøgningen om familiesammenføring.

Den 20. januar 2009 tilkendegav ansøger over for Rigspolitiet, at hun fortsat ønskede at medvirke til sin udsendelse. Hun stillede sig uforstående overfor, at det ikke var lykkedes de vietnamesiske myndigheder at identificere hende på grundlag af de oplysninger, hun havde givet. Ansøger afgav desuden en række supplerende oplysninger.

Den 29. januar 2009 anmodede Rigspolitiet på ny den danske ambassade i Hanoi om at få efterprøvet ansøgers oplysninger ved at sende en medarbejder til hendes hjemby. Den 9. februar 2009 oplyste ambassaden, at dette ikke var muligt, da sådanne henvendelser skulle ske gennem det vietnamesiske udenrigsministerium.

Den 6. maj 2009 oplyste det vietnamesiske udenrigsministerium, at det ikke var muligt at identificere ansøger på det foreliggende grundlag.

Det er til sagen oplyst, at ansøger selv er af den opfattelse, at de vietnamesiske myndigheders manglende mulighed for at identificere hende skyldes, at hun er etnisk kineser og aldrig er blevet officielt adopteret af den kvinde, som hun er opvokset hos.

Det kan endvidere oplyses, at ansøger har født to børn i 2005 og 2009, som er familiesammenført med faderen, der har opholdstilladelse i Danmark. Ansøger ønsker ikke at tage børnene med tilbage til Vietnam på grund af manglende forsørgelsesmuligheder. Ansøger har opholdt sig i Danmark siden august 2004 og har ifølge Rigspolitiet reelt medvirket til udsendelse under hele sagsforløbet. Under henvisning hertil, og til at Rigspolitiet anså mulighederne for at udsende ansøger til Vietnam for udtømte, blev ansøger den 27. november 2009 meddelt opholdstilladelse som udsendelsehindret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2.

Det kan om *personen fra Aserbajdsjan* oplyses, han er etnisk armener og at han indrejste i Danmark den 12. august 2000 og indgav ansøgning om asyl.

Flygtningenævnet meddelte den 8. maj 2002 ansøger endeligt afslag på asyl. Efter genoptagelse af sagen meddelte Flygtningenævnet igen den 26. januar 2005 afslag på asyl.

Ministeriet meddelte den 31. juli 2002 afslag på humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens dagældende § 9, stk. 2, nr. 2.

Rigspolitiet har forgæves forsøgt at få udstedt rejsedokument fra Aserbajdsjan. Det har ligeledes været undersøgt, om ansøgeren rettelig kunne være fra Armenien.

Udlændingesservice traf den 18. december 2001 og den 20. maj 2005 afgørelse om, at ansøgeren skulle udvises med indrejseforbud i 1 år. Tyveriforholdene, der dannede grundlag for de administrative udvisninger, blev efterfølgende pådømt af retten.

Forholdet, som dannede grundlag for afgørelsen af 18. december 2001 (1 tilfælde af butikstyveri, pågældende grebet på fersk gerning) blev ved endelig afgørelse af 4. november 2002 pådømt af Østre Landsret. Den pågældende blev fundet skyldig. Landsretten fandt ikke grundlag for under sagen at tage stilling til spørgsmålet om udvisning.

Forholdet, som dannede grundlag for afgørelsen af 20. maj 2005 (sigtelse for 2 tilfælde af butikstyveri samt rømning fra psykiatrisk undersøgelse - heraf 1 tyveriforhold, som umiddelbart blev erkendt af den pågældende) blev 9. juni 2005 pådømt af Retten i Glostrup, hvor den pågældende blev idømt 3 måneders fængsel samt udvist med indrejseforbud i 3 år. Dommen blev den 22. juli 2005 stadfæstet af Østre Landsret. Ved Højesterets kendelse af 22. december 2008 blev bestemmelsen om udvisning ophævet.

Ansøger blev den 23. januar 2008 af Retten i Lyngby idømt fængsel i 30 dage for tyveri, samt udvist med indrejseforbud i 5 år. Efter anke af denne dom blev ansøgeren frifundet ved Østre Landsrets dom af 7. april 2009.

Ansøger har den 15. august 2006 over for Rigspolitiet oplyst, at han ønskede at medvirke til en udsendelse til Aserbajdsjan. Rigspolitiet anså imidlertid ikke hans medvirken for reel, bl.a. fordi han ikke havde kontaktet nogen familiemedlemmer. Det var ifølge ansøgeren uvist, hvor hans ægtefælle og børn opholdt sig. De udrejste af Aserbajdsjan sammen med ansøgeren, men han oplyste, at han ikke havde hørt fra dem siden 2000, hvor de opholdt sig i Ukraine.

Rigspolitiet har efterfølgende oplyst, at uanset om ansøgeren medvirkede eller ej, ansås mulighederne for at tilvejebringe forudsætninger for en udsendelse til Aserbajdsjan for udtømte. Det nævntes her, at ansøger havde givet forskellige oplysninger, som Rigspolitiet - uden positivt resultat - havde søgt at få verificeret hos henholdsvis de armenske og de aserbajdsjanske myndigheder, og at Rigspolitiet ikke havde mulighed for at vurdere, om de givne oplysninger var korrekte, eller om afvisningen af kendskab til ansøger skyldtes forhold hos henholdsvis de armenske og aserbajdsjanske myndigheder.

Der er senest indhentet udtalelse af 30. juli 2009 fra Rigspolitiet. Spørgsmålet om ansøgerens medvirken omtales ikke her.

Ud fra sagens samlede oplysninger vurderede Udlændingesservice, at ansøger i fornødent omfang havde medvirket til bestræbelserne på udsendelse. Ansøger har opholdt sig i Danmark siden august 2000. Under henvisning til, at Rigspolitiet anså mulighederne for at udsende ansøger til Aserbajdsjan for udtømte, blev ansøger den 12. oktober 2009 meddelt opholdstilladelse som udsendelseshindret efter den tidligere udlændingelovs § 9, stk. 2, nr. 4 (nu § 9 c, stk. 2). Den kriminalitet, som den pågældende var straffet for i Danmark, indgik ifølge Udlændingesservice tillige i den vurdering af sagens samlede omstændigheder, forud for, at den pågældende blev meddelt opholdstilladelse som udsendelseshindret.